

Forțele economice mondiale după și înainte de război

de dr. N. G. V. Gologan.

— Urmare. —

In ceea ce privește restul cerealelor ovășul, secara și orzul, locul cel dintâi dintre toate țările lumii îl deține, la ovăz Statele Unite Nord Americane cu un procent din producțiunea mondială de 27.2 în 1926 față de 25.2 în 1913, după care urmează Rusia cu 19.6 proc. față de 20.4 proc. înainte de război, Germania cu 9.4 proc. față de 13.1 proc., Canada cu 8.8 față de 8.7 proc., Franța cu 7.9 proc. față de 8 proc., Britania-Mare și Irlanda cu 4.8 proc. față de 4.5 proc. în anii 1909/13.

Ca și înainte de război principalele state producătoare de ovăș vedem că au rămas și astăzi Statele-Unite și Rusia, cu singura deosebire însă, că până când Statele Unite și-au sporit producțiunea în ultimii doi ani cu 32 proc. respective cu 10 proc. față de 1913, Rusia în același timp nu realizează din totalul recoltei din vreme de pace decât 76 proc. respective 98%.

In comerțul mondial al ovășului locul Rusiei îl ia după război Canada, Argentina și Statele Unite; Canada dispunând la o producțiune proprie de 7.9 mil. tone în 1925 sau 11.5 proc. din producțiunea mondială de o capacitate de export de 7.6 proc., iar Statele-Unite la o producțiune de 21.9 mil. tone sau 32 proc. din producțiunea lumii întregi de o capacitate de export de 1.8 proc.

Capacitatea de export în ovăș a întregului continent american evaluată în 1925 la 1.5 mil. tone sau 4.8 proc. asupra producțiunii proprii nu acoperă complet deficitul producțiunii Europei cifrat la 1.6 mil. tone sau 4.4 proc. asupra producțiunii acestui continent.

Puterea de consumațiune în ovăș a Americii a crescut după război cu mai bine de o treime în care timp, continentul nostru arată o diminuare în acest consum de cca 12 proc.

La o producțiune totală de 41.6 milioane tone, Europa avea un deficit în anii 1909/13 până la completarea morilor proprii de 0.9 milioane tone, pe căia vreme America în același timp la 22.9 mil. tone producțiune dispunea de un surplus de 0.8 mil. tone.

După război în 1925 Europa la un total de 36.2 mil. tone producțiune dispune de un deficit de 1.6 mil. tone, America la o producțiune de 31.1 mil. tone dispune de un excedent numai de 1.5 mil. tone.

Principalele țări producătoare de secară sunt Rusia, Germania și Polonia.

Rusia cu o producțiune anuală de aproape 23 milioane vagoane (în 1926) peste jumătate din producțiunea mondială a secarei, sporul în comparație cu producțiunea mijlocie a anilor 1909/13 depășind 1/5.

Germania cu o producțiune numai de 60 proc. față de 1913 deține după război 14.7 proc. sau 6.4 mil. tone, față de 22.4 proc. sau 10.1 mil. tone, înainte de război din producțiunea mondială a secarei.*

Polonia cu o producțiune anuală de 500 mii vagoane secară sau circa 1/5 din producțiunea Rusiei deține după război 11.6 proc. din producțiunea mondială a acestei creale.

Un spor de 500 proc. arată după război la acest produs Canada, care nu deține însă decât 0.7 proc. din totalul acestei producțiuni, cantitatea recoltată a-

nual ne fiind mai mare în anii 1926/27 de 30 mii vagoane.

Dacă însă în ceea ce privește comerțul mondial al secarei Rusia cu un export anual de 70 mii vagoane reprezentând aproape 1/25 din producțiunea proprie a acestei țări, deține în 1913 tot locul prim, după război această întâietate o iau Statele-Unite Nord Americane, cu un export în 1924 de 90 mii vagoane sau aproape 3/5 din producțiunea proprie și cu unul de 70 mii vagoane în 1925.

In locul al doilea s'ar putea așeza Polonia și Canada, ambele exportând anual cca 10 mii vagoane secară.

In cazul însă când producțiunea Canadei se va spori, ceea ce este de nădăjduit, această țară va trece cu siguranță înaintea Poloniei, de oare ce procentul (33.3%), care exprimă depășirea producțiunii asupra consumului propriu este în această țară cu mult superior celui din Polonia 1.5 proc.

Din țară exportatoare Germania devine după război țară importatoare de secară. Mai sunt avizate la importul acestui produs Franța și alte câteva state din Europa.

Cam aceeași situație pe care o are Rusia după război în producțiunea mondială a secarei o are și în aceea a orzului.

Din prima țară producătoare și exportatoare de orz Rusia pierde după război întâietatea în comerțul mondial al orzului, acest loc fiind luat de Canada, care exportă anual mai bine de 1/4 din producțiunea proprie evaluată în 1926/27 la 220 mii vagoane sau ceva peste 1/2 din producțiunea mondială a acestei cereale.

Inaintea Rusiei au trecut după război în comerțul mondial al orzului și Statele-Unite Nord Americane, care dispun astăzi de o capacitate de export de 12.8 proc. din producțiunea proprie.

In privința producțiunii Rusia cu o recoltă de 570 mii vagoane orz sau 14.2 proc. din producțiunea mondială a acestei cereale își menține și astăzi situația antebelică de prima țară producătoare de orz; după ea urmând cu o producțiune anuală de 420 mii vagoane sau 10.5 din producțiunea mondială Statele Unite, China cu 370 mii vagoane sau 9.2 proc. Indile Britice cu 260 mii vagoane sau 6.5 proc., Germania cu 250 mii vagoane sau 6.2 proc. Canada cu 220 mii vagoane sau 5.5 proc. Japonia cu 190 mii vagoane sau 4.7 proc., Turcia cu 130 mii vagoane sau 3.3 proc., Britania-Mare și Irlanda cu 120 mii vagoane sau 3 proc. și în fine Franța cu 100 mii vagoane sau 2.5 proc. din producțiunea întregii lumi.

Intre țările, cari arată după război un spor în producțiunea orzului amintim Canada cu 120 proc. și Statele-Unite cu 5 proc. restul țărilor producătoare de orz arată toate un deficit, care variază între 8 și 48 proc. față de anii dinaintea războiului în frunte cu Turcia, a cărei producțiune s'a redus aproape la jumătate față de cea din 1913, în rândul al doilea venind Rusia cu un deficit de 37 proc. urmând apoi Germania cu 22 proc., India Britică cu 19 proc. Franța cu 17 proc., Japonia cu 10 proc. și Britania-Mare și Irlanda cu 8 proc.

Inainte de a trece la producțiunea cartofilor mai amintim, că în ceea ce privește aprovizionarea pieții mondiale cu cereale, cinci sunt țările ce vin în considerare:

Când

trebuie să fie o femeie mai frumoasă? Dimineața, la amiază sau seara? Intotdeauna — iată marele secret al succesului. Frumusețea naturală și frăgezimea feței se obțin la orice oră, printr-o întrebuințare continuă a cremei de chaque heure — Elida. Aceasta e foarte ușor și în deosebi plăcut realizabil.

Crème de chaque heure Elida este agreabilă de întrebuințat la orice oră. Nutrește pielea, împiedică formarea sbârciturilor. Apără și vindecă epiderma. Nu produce luciu, nu este unsuroasă, nu e lipicioasă și se absoarbe repede. Dă pielei aspectul alabastrului.

Costul unui tub Lei 45. —

Incercați-o, începând chiar de mâine dimineață!

ELIDA CREME DE CHAQUE HEURE

Statele-Unite și Canada, Rusia europeană, India și România. Mai au șanse de a deveni state cu importanță din acest punct de vedere Siberia, Asia și părți din Africa trop. caldă.

Pentru dezvoltarea din ce în ce tot mai mare a culturii cartofilor joacă un rol hotărâtor pe lângă înălțarea unei țări și numărul populației ei și intensitatea tot mai accentuată a creșterii rămâtorilor.

Germania cu o producțiune de 3 milioane vagoane sau 17.5 proc. în 1926 din producțiunea mondială a cartofilor din prima țară producătoare de cartofi în naintea de război ajunge după război în rândul al doilea, fiind, întrecută de Rusia, care deține astăzi cu producțiunea ei de aproape 6 milioane vagoane 29.7 proc. din totalul mondial al producțiunii cartofilor.

Locul al treilea în această producțiune agricolă îl deține Polonia cu o producțiune în 1926 de cca 2 1/2 milioane vagoane sau 14.6 proc. din producțiunea mondială.

După Polonia urmează Franța cu peste 1 milion vagoane sau 6.5 proc., Statele Unite cu ceva mai puțin de 1 milion vagoane sau 5.7 proc., Britania Mare cu 680 mii vagoane sau 4 proc., Cehoslovacia 510 mii vagoane sau 3 proc. și în fine Canada cu 220 mii vagoane sau 1.3 proc. din producțiunea mondială a cartofilor.

Un spor de peste 150 proc. în producțiunea cartofilor arată după război Rusia și unul de 5 proc. Canada. Celelalte țări producătoare de cartofi, cu excepția Poloniei, care-i stațio-

nară, sunt toate în deficit față de producțiunea dinaintea de 1914 și anume Cehoslovacia cu 32 proc., Franța cu 22 proc., Germania cu 20 proc. și Britania Mare și Irlanda cu 1 proc.

— Va urma. —

Lupta foștilor deputați jugoslavi pentru dietele parlamentare.

Foștii deputați ai Scurpinei jugoslave, fără deosebire de partidul la care au aparținut, s-au unit într-un singur bloc pentru a-și apăra dietele lor, ceea ce prezintă o mare importanță în special pentru „profesionalistii politici”. Sforțările lor n-au rămas fără rezultate, căci ministrul de finanțe Srliuga a luat zilele acestea dispozițiunea ca să se achite foștilor deputați ai Scurpinei dietele pentru luna Ianuarie.

După cum se știe, sunt mulți deputați, cari au ridicat dietele lor nu numai pentru Ianuarie ci cele din Februarie și Martie. Sunt și cazuri în cari deputații au ridicat și dietele din Aprilie. In prezent urmează să se hotărască, dacă acești deputați vor trebui să întoarcă aceste diete casieriei Scurpinei, pentru a se acoperi deficitul, sau se va rezolva chestiunea în alt mod. Foștii deputați au deschis deo-

camdată o acțiune hotărâtă, ca să-și salveze cel puțin dietele din Februarie

Dărâmarea unei catedrale la Leningrad.

La Leningrad au început lucrările de dărâmare a catedralei „Bunei Vestiri”, care e situată pe Piața Muncii. Materialul de construcție va fi întrebuințat la repararea caselor comunale.

Mulțămită publică

La apelul Primăriei Municipiului Brașov, înaintat Societății Comercianților români din Brașov pentru contribuire la așezământul „Pâinea Zilnică”, au binevoit a contribui următorii membri și sprijinitori ai Societății Comercianților români din Brașov: d-nii Ioan Petcu Lei 500, câte 300 Lei: Societatea Comercianților români, Emil Bologa, Ioan Munteanu suc. Luca Niculescu, câte 200 Lei: D. Eremias Nepoții, Librăria Gh. Ciurcu, R. & I. Orghidan, câte 100 Lei: Ioan Ovesea, Dumitru Căpălină, Ioan Pană, dr. Ioan Garoiu, Arsenie Badea, Radu Vlaicu, Nicolae Dușoiu, Ing. Radu Pascu, Iosif Goia, Radu Ardelea, Vasile Muscalu. Medic Lt.-colon. dr. Egyed, Nicolae Manole, D. Orghidan succ., C. Bârsan 40 Lei, Frații Cioflec 20 Lei, în total Lei 3460. Această sumă s-a depus în 5 Febr. a. c. la mâna d-lui primar prin d-l președinte al Societății Comercianților români din Brașov dl Nicolae Dușoiu, care exprimă vii mulțumite d-lor donatori în numele Comitetului Comercianților români din Brașov.

*) Cantitățile sunt socotite și înainte de război după același teritoriu ce deține astăzi Germania.

